

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XLVI. ZATURDAG den 5den JUNY 1858. No. 22.

Uit het Publicatie-Blad N°. 4, 1858.

NOTIFICATIE,

Houdende provisionele maatregelen op het bouwen van nieuwe huizen enz., en het stellen van afscheidingen in het stads-district.

DE GOUVERNEUR van Curaçao en Onderhoorigheden.

In overweging genomen hebbende: dat by het gestadig meerder aanbouwen van huizen en andere opstallen binnen het stads-district de noodzakelykheid zich meer en meer doet gevoelen, dat by het stellen van huizen, getimmerten, of scheiding-muren steeds voor eene genoegzaam ruime passage gezorgd en tevens de sierlykheid en aanleg der straten zoo veel mogelyk bevorderd worde.

Den Kolonialen Raad gehoord.

Brengt ter kennis van het algemeen, dat,

In afwachting eener algemeene regeling van de policie op de straten, wegen enz. als provisionele maatregel is vastgesteld.

Art. 1.

Geene nieuwe huizen, opstallen, getimmerten of afscheidingen mogen in het stads-district gesteld of opgebouwd worden, dan nadat aan het hoofd der policie een bewys zal zyn vertoond van de rooilyn door den Rooimeester daarvoor aangewezen.

Art. 2.

Een ieder is verpligt zich in de bouwing aan de lyn van rooijing te houden, onverschillig of die lyn binnen of buiten den grond valt, waarop de belanghebbende regt bezit. Blyvende een ieder bevoegd om op den grond, waarop hy regt bezit binnen de rooilyn te bouwen, mits op de rooilyn eene steenen of houten afscheiding gesteld en onderhouden worde.

De eigenaar van het erf heeft regt op schadeloosstelling voor de vermindering in waarde van het gedeelte van zyn grond, hetwelk buiten de rooilyn valt.

Art. 3.

Alle trankeren of afscheidingen van cactus, doorns of ander onoogelyk houtgewas zyn in het stads-district, met uitzondering van den berg en andere afgelegene plaatsen verboden; alle bestaande afscheidingen, die niet overeenkomstig deze verordening zyn, of die geheel vernieuwd moeten worden, zullen overeenkomstig dit artikel moeten worden ingerigt, binnen den daarvoor door het hoofd van policie te bepalen tyd.

Art. 4.

Daar, waar zulks in stryd zou zyn met de geregelde orde der straten of nadeelig voor eene goede communicatie, is geene bouwing van welken aard ook geoorloofd, en zal mitsdien daarvoor, zelfs op eigen grond geen voorlyn aangegeven kunnen worden, behoudens het regt op schadeloosstelling van den eigenaar voor de daardoor veroorzaakte vermindering der waarde van zyn grond.

Art. 5.

Onder de uitvoering dezer verordening behoort de bevoegdheid tot het des noods ten koste des overtreders doen wegnemen of beletten van hetgeen in stryd met de verordeningen op de bouwing, by deze publicatie of by andere bepalingen gemaakt, wordt daargesteld of ondernomen.

Art. 6.

Alle overtreding dezer verordening wordt onverminderd de naleving der voorgaande bepalingen, ingevolge art. 10 van het reglement op het beleid der regering in deze k lonie van 27 January 1848 gestraft met eene geldboete van *f* 8.— en eene gevangenisstraf van acht dagen, hetzy gezamenlyk, hetzy afzonderlyk.

En zal deze op Curaçao worden afgekondigd, waar zulks te doen gebruikelyk is, en voorts in het Publicatie blad alhier, worden opgenomen.

Gearresteerd op Curaçao den 1 Juny 1858.

VAN LANSBERGE.

De Koloniale Secretaris,
J. H. BEAUJON.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao dato utsupra.

De Koloniale Secretaris,
J. H. BEAUJON.

Zakelyke inhoud van een vlugschrift dat aan de pen van Lodewyk Napoleon wordt toegeschreven en dat getiteld is Keizer Napoleon in Engeland.

I.

Wy gelooven tegenover de openbare meening een pligt te moeten vervullen; wy meenen tegenover de in Engeland op zoo onregtvaardige wyze opgewonden hartstogten een woord van onpartydigheid en kalmte te moeten spreken. Wy koesteren het vertrouwen dat men ons aan gene zyde van het Kanaal zal verstaan. Wy zullen slechts weinige opmerkingen maken en vóór alles de feiten zelven laten spreken.

Toen Lodewyk Napoleon tot president der republiek gekozen werd, vond hy in de vergadering, die het bewind met hem moest deelen en hem dikwyls in de uitvoering van het gezag kon belemmeren, slechts partyen, die Engeland vyandig waren of weinig sympathie daarvoor gevoelden; de legitimisten koesterden tegen de aloude vyanden van hun land den historischen haat van onze vroegere nationale oorlogen; de republikeinen herinnerden zich Pitt, die zich met Coburg ter onderdrukking der revolutie verbonden had; de Orleanisten waren evenzeer vertoornd over de bescherming, die hen verootmoedigd had, als over de verlatenheid, die zy vóór hunnen val moesten verduren; de aanhangers van het keizerryk voelden zich nog diep gewond door de herinnering aan de meest smartelyke gebeurtenissen, die nog versch in het geheugen lagen.

Wat moest de erfgenaam van Napoleon I doen, toen hy het hoofd van den Franschen staat werd? Moest hy toegeven aan den haat en de vooroordeelen der partyen? Moest hy den opbruischenden nationalen haat by de herinnering aan Waterloo en St. Helena aanmoedigen, door het voorbeeld daartoe te geven? Moest hy, ten minste door eene koele houding, wraak nemen over de beleedigende aanvallen op zyn' naam en karakter, die men tydens zyne verkiezing in Engelsche dagbladen vond? Neen. De ballingschap is eene school der wysheid en loutering voor hen, die God bestemd heeft om te regeren. In die school had Lodewyk Napoleon veel geleerd en veel vergeten. Hy herinnerde zich alleen, dat de Engelsche gastvryheid de beproevingen van zyn tegenspoed verzacht had, en hy overwoog slechts de groote belangen, die Frankryk en Engeland tot uitbreiding der beschaving, elkander deden naderen.

II.

In het jaar 1849 werd de Porte door Oostenryk bedreigd, wegens de schuilplaats, die zy aan de Hongaarsche vlugtelingen had verleend. De president der republiek denkt dat Frankryk niet werkeloos kan blyven by eene aangelegenheid, welke zoo diep in de groote Europesche kwestien ingrypt. Hy beveelt de Fransche vloot zich te gelyker tyd met de Engelsche naar de Dardanellen te begeven, en nam alzoo de eerste gelegenheid waar, die zich aanbood, tot eene daadzakelyke goede verstandhouding tusschen beide regeringen. De gevoeligheid ten aanzien van Engeland was echter toen nog zoo groot, dat het Fransche ministerie, waarvan de heer Odilon Barrot deel uitmaakte, aan de afzending onzer vloot de voorwaarde verbond, om niet gemeenschappelyk met de Engelsche te zeilen en dat zy, hoewel beide eskaders hetzelfde doel hadden, van elkander afgescheiden moesten handelen. Ongetwyfeld lag daarin een overmaat van wantrouwen; het was echter slechts een gevolg van den bovenmatigen haat, door den dubbelen invloed van het spreekgestoelte en de drukpers onderhouden.

Eenigen tyd later zond lord Palmerston een ultimatum aan Griekenland, dat in Europa eene groote spanning te weeg bragt.— De wetgevende vergadering, die de erfenis der tegen Engeland heerschende stemming in de constituerende vergadering had overgenomen, maakte gaarne van deze gelegenheid gebruik om hare vyandige gezindheid aan den dag te leggen. Zy werkte beslissend door al het gewigt eener door eene soort van populariteit versterkte meening, op de ministers van den president, en onze gezant, de heer Drouin de l'Huys, ontving den last om Londen te verlaten. Toen de generaal de la Hitte, toenmaals minister van buitenlandsche zaken, deze tyding aan de vergadering mededeelde, bragt eene onberekenbare verheffing van vaderlandsliefde de geheele kamer in beweging. Alle leiders der regterzyde begaven zich des avonds naar het Elysée, om den president geluk te wenschen; deze ontving hen met groote koelheid, die hun deed zien, dat hy hunne geestdrift niet deelde voor een maatregel, welks uitvloeisel kon zyn de herleving van den ouden stryd tusschen beide natien.

III.

Nu kwam de *tweede December*. Het was een feit in onzen inwendigen toestand, dat niemand in het buitenland aanging. Evenwel voeren eenige Engelsche dagbladen heftig tegen den man uit, die zyn land van eene vreesselyke anarchie en welligt geheel Europa van eene omwenteling had gered. Er was geen laster, die men niet verzonnen, geen verwyt dat men niet gedaan had. Een Londensch blad behelsde zelfs de afbeelding van een tooneel, hoe de opstandelingen op het veld van Mars werden gefusileerd. Men wilde zulke dingen doen gelooven, die echter onze zeden even onwaarschynlyk als onmogelyk maakten. De waarheid is dat niet alleen na de gevechten niemand gefusileerd werd, maar ook dat in eene stad van 1,600,000 inwoners een opstand van 1500 demagogen plaats had, waarvan er hoogstens 150 met de wapens in de hand in den stryd vielen. Deze waarheid kon in Engeland even goed als in Frankryk bekend zyn. Alleen door zich met zulk eene dwaasheid aan te stellen, kon men verbittering doen ontstaan tegen eene handeling, die den dank van een beschaafd volk verdiende.

Onverschilligheid was by dergelyke beleedigingen onmogelyk en toch eischten vaderlandsliefde en het algemeen belang eene schynbaar ongevoelige houding. Het hoofd van den Franschen staat liet dezen vloed van booze hartstogten, waarby zich het schuim van onzen burgerlyken stryd gemengd had, voorbygaan; hy wilde zelfs aan de Fransche dagbladen geen vergunning tot represailles geven, die zoo gemakkelyk te nemen

waren. Groote natien mogen elkander niet nutteloos beleedigen, en als zy elkander beleedigen, zyn zy er niet ver meer af om elkander te bestryden. Het was op die wyze dat de vrede van Amiens zoo spoedig in gevaar werd gebragt, tengevolge van de heftige uitvallen, tegen den eersten consul gerigt. Zeker is het dat, wanneer men in de eerste maanden van het jaar 1852 van onze zyde niet zoo verstandig geweest was van de openbare meening tot bedaren te brengen, wy weder het jaar 1802 zouden hebben beleefd en een vredebreuk het noodzakelyk gevolg der verbittering in de beide landen zou zyn geworden.

Het gezond verstand, nog meer dan de tyd, heeft het weldenkende gedeelte der Engelsche natie gebragt tot de ware waardering van zaken en personen, die men door zulke grove dwalingen en schandelyke lasteringen in een geheel verkeerd daglicht had trachten te stellen. Zoo in Engeland als in Frankryk heeft men het gedrag des keizers beoordeeld, gelyk de onpartydige geschiedenis het beoordeelen zal. Reeds in het jaar 1852 had de Londensche City te midden der hevigste aanvallen van een gedeelte der Engelsche dagbladpers, zich met energie tegen eene polemiek verklaard, die evenzeer streed tegen haar verstand als hare vaderlandsliefde.— Toen de keizer twee jaren later vergezeld door de keizerin, als bondgenoot de koningin van Engeland bezocht, vond hy in dit groote land slechts sympathie en bewyzen van achting.

IV.

Wy komen thans tot eene andere phase der nieuwste geschiedenis: de Oostersche kwestie barst uit, de oorlog is besloten, de alliantie tusschen Frankryk en Engeland tot stand gebragt. Hoe is deze alliantie tusschen de twee natien begrepen en ten uitvoer gebragt? Men moet het ter eere van beiden zeggen, dat, wanneer hare vereeniging sedert eeuwen had gedagteekend, de eerlykheid, gehechtheid en het vertrouwen, die onderling aan den dag gelegd zyn, niet grooter hadden kunnen zyn in de beproevingen, die haar gemeenschappelyk deel was.— Wat ons betreft, wy mogen er trotsch op zyn als op een deel van onzen roem; wy hebben op allerlei wyze in ruime mate onze medewerking verschaft. Het ontbrak toen niet aan lieden, die in den Oosterschen oorlog minder een Fransch dan Engelsch belang zagen. Zonder een oogenblik by die gedachte stil te staan, had de Keizer naar de Krim tweemaal meer soldaten gezonden dan Engeland. Het in acht nemen van eene goede, van eene volledige overeenstemming, behoorde tot de meest bepaalde instruktien, die hy aan de bevelhebbers gaf. Deze inspiratie van Frankryks keizer werd de gedragslyn van ons leger in den omgang met de Engelsche krygsmagt. In de verdediging van dezelfde zaak, in het trotseren van dezelfde gevaren, hadden beide legers gemeenschappelyke pligten en belangen, waren zy elkander ten allen tyde bystand schuldig.— Wat ons aangaat, wy hebben dien versterkt met een yver en met een' goeden wil, waarvan slechts zelden een voorbeeld bestaat in de militaire geschiedenis tusschen de stryders van eene en dezelfde natie. Te Inkerman snelden wy op de eerste oproeping onzer bondgenooten te wapen, ten einde hunne gevaren te deelen en hunnen heldenmoed te schragen in het verschrikkelyk nauw, waarin zy door de Russen gebragt waren. Toen door de beproevingen van een' zeer harden winter, door de vermoeijenissen van een reusachtig beleg, door de ontelbare, ten gevolge van het vuur geledene verliezen, door ziekten, het Engelsche leger aanzienlyk gedund was, deelden verscheidene Fransche regimenten met de Engelschen in hunne eigene liniendienst; zy hielpen hen in het openen der wegen, in het vervoeren hunner kanonnen en levensmiddelen. De Engelschen hebben ons die medewerking door eene edele wederkeerigheid van handelen vergolden: zy hebben op hunne schepen onze troepen naar Bomarsund vervoerd, alsmede een gedeelte naar de Krim; later, toen hun leger eene betere reorganisatie had ondergaan, hebben wy by hen dezelfde gehechtheid gevonden, die wy hun betoond hadden; in hunne hospitalen werden onze zieken opgenomen, hunne geneesmiddelen zyn ten dienste onzer soldaten gesteld.

Ziedaar wat in Rusland gebeurd is; op het slagveld maakten de twee natiën slechts éénе uit; de soldaten der beide legers voerden slechts éénе ziel in de gelederen met zich om, om gezamentlyk te stryden, te lyden, te sneuvelen en te zegevieren. Na den vrede, gekocht door hunnen gemeenschappelyken roem, scheen dan ook het bondgenootschap, bevestigd door deze edele broederschap in heldenmoed en in gevechten, voortaan onwankelbaar vast te staan. Men zou gezegd hebben, dat wy onzen nayver tegelyk met onze dooden onder de aarde van de Krim begraven hadden, en dat onze edelmoedige slagtoffers, door het bloed, voor éénе en dezelfde zaak gestort, ten zoen hadden gestrekt voor de worstelingen van vele eeuwen. Hoezeer zouden onze voorouders, die te midden van den haat van vorige tydperken geleefd hebben, niet verrast zyn geweest, indien zy het Engelsche leger met fierheid het afbeeldsel van den martelaar van St. Helena op hunne borst hadden zien dragen en de zonen van Waterloo met denzelfden trots de medaille, welke de beeldtenis van Engelands koningin vertoonde!

V.

De alliantie scheen dus onverbreekbaar.— Spoedig evenwel kwam er eene oneenigheid in beider uitlegging der vredesvoorwaarden. Dit verschil van inzigt, te Parys van luttele beteekenis beschouwd, nam te Londen een' buitensporigen omvang, en men zag by deze gelegenheid een gedeelte der Engelsche drukpers, welke ten deze ondankbaarheid aan onregtvaardigheid paarde, met verloochening van de nog zoo versche herinneringen, den keizer, zyne regering, zyne handelingen, zyne voornemens lasteren. De keizer bleef ongevoelig.

Er is nog meer; door een geest van gematigdheid en in het belang der goede verstandhouding werden Frankryk en Rusland het met Engeland eens. Buitendien waren de punten, waarover beraadslaagd moest worden, slechts van ondergeschikt belang; zy stonden volstrekt niet in verband met de waarborgen, die bepaald waren by het vredes-tractaat.

De kwestie der vorstendommen kwam vervolgens. Op het Parysche congres waren Frankryk en Engeland het eens nopens de vereeniging dier provincien. Later veranderde het kabinet van St. James van gevoelen, en, door eene betreurenswaardige voorstelling der feiten, deed men het te Londen voorkomen, als of het kabinet der Tuilerien aan het bondgenootschap ontrouw was geworden. De Fransche regering zou zich met regt gekwetst hebben kunnen gevoelen over deze valsche voorstelling van haar zoo eerlyk en zoo gematigd gedrag. Op dat tydstip barstte de opstand in Indië uit. Indien Frankryk met minder opregte gevoelens bezield ware geweest, indien het minder belanglooze inzigten had gehad, dan zou dat oogenblik misschien gunstig geweest zyn om zich meer terughoudend, meer eischend jegens zyn' bondgenoot te toonen. De keizer dacht en handelde geheel anders; de ongelegenheden, waarin Engeland door den Indischen oorlog gebragt werd, deden hem integendeel jegens het hof van Osborne nog gematigder zyn in de kwestie der Vorstendommen. Hy deed zelfs later de Engelsche regering het aanbod, om hare troepen over Frankryk's grondgebied te vervoeren en hy stelde zich aan het hoofd der keizerlyke garde met eene inschryving ten behoeve der slagtoffers van den Indischen opstand.

VI.

Wy komen nu aan het teederste punt tusschen beide landen, aan dat punt, hetwelk, indien men niet met openhartige verklaringen voor den dag kwam, het meest geschikt is om het vertrouwen, dat de kracht van hun bondgenootschap uitmaakt, te schokken.— Deze verklaring is noodzakelyk geworden, niet om er grieven uit te putten, maar om de feiten op te helderen en de gevoelens te regtvaardigen, die in Frankryk aan den dag gelegd zyn.

De aanslag van 14 January had Parys, Frankryk en weldra geheel Europa met verbazing getroffen. Nadat men in de eerste plaats Gode gedankt had, vroeg men zich af wat de bron was dier misdaad, van waar de moordenaars kwamen, in welk middenpunt zy denkbeelden opgevat hadden, zoo snood en barbaarsch, dat zy niets menschelyks meer hadden. De moordenaars kwamen van Engeland; de misdaad was voorbereid, aangemoedigd, misschien bezoldigd door die zustervereenigingen van uitgewekenen, welke de edelmoedige gastvryheid van een vry land, waar zy zich veilig achten in hunne onophoudelyke zamenspanning tot moord, oneer aandoen.

Wat is natuurlyker dan dat men zich hierby afvroeg: Hoe, moeten dan immer in Engeland de aanslagen tegen het leven des keizers en der maatschappy gesmeed worden? Is het datgeen wat wy te wachten hebben van eene alliantie, zoo trouw volgehouden gedurende den vrede, zoo roemryk bevestigd door den oorlog?

Inderdaad, de aanslag van 14 Jan. was niet de eerste, die te Londen gesmeed werd. Andere misdaden, wel is waar minder verschrikkelyk, maar waarvan het denkbeeld even strafbaar was, hadden denzelfden oorsprong. Zy zyn alle voortgekomen uit den boezem dier revolutionnaire vereenigingen, welke periodiek hare vergaderingen houden, welke sedert zes jaren openlyk het regt prediken om den keizer te dooden, welke den moord tot leerstelling en tot pligt aannemen, welke de lieden, door hen omgekocht, aan het dweepen brengen, welke de onbezonnenen, reeds tot dweepery vervoerd, van wapens voorzien, welke de moordenaars, nadat hun voorgeschreven is hoe te handelen, afvaardigen, en welke vervolgens, onder de bescherming der Engelsche gastvryheid, het resultaat harer verschrikkelyke machinatien afwachten.

Wil men het bewys? Welnu, het is opgeteekend in de jaarboeken der criminele regtspleging.

VII.

Den 29 Juny 1852 ontdekte de policie in de straat Reine Blanche, naby de barrière van Fontainebleau, eene volledig ingerigte fabriek van machines, bestemd voor een aanslag, die in de maand Augustus moest plaats hebben. Het plan dier misdaad ging van Londen uit. De reis van een der afwezige beschuldigden naar die hoofdstad, zyne verstandhouding met de uitgewekenen, de in beslag genomene briefwisseling, laten dienaangaande volstrekt geen twyfel over.

In January 1853 wordt Kelsch na een heftigen tegenstand te Parys gearresteerd, alsmede Galli en Rossi. Kelsch, wiens snoode oogmerken by de policie bekend waren en daardoor verydeld werden, kwam insgelyks van Londen. De inlichtingen bewyzen het dat hy gezonden en bezoldigd was door het centraal democratisch committé, aan welks hoofd Ledru Rollin en Mazzini staan. Naar Cayenne vervoerd, verwierf hy van de goedertierendheid des keizers gratie.

Eenige maanden daarna kwam de oud-sergeant Boichot in Frankryk; hy wordt door de policie gearresteerd en door de justitie veroordeeld. Even als de anderen kwam Boichot van Londen.

In 1854 vond Magen, een der yverigste werktuigen van Ledru Rollin, granaten uit, die by den minsten stoot moesten springen. In Belgie by verstek veroordeeld, neemt hy de vlugt en zoekt, even als zyne medepligtigen Sanders en Brunet, eene schuilplaats te Londen, te midden van moord ademende zamenzweerders, die hem als een broeder ontvangen.

Eenigen tyd na de veroordeeling van Magen, arresteerde de policie te Batignolles iemand, die een granaat by zich had van hetzelfde model als door Magen was uitgevonden. Het was Carpenza, lid van het genootschap *de Algemeene Broederschap*, zamengesteld uit de overblyfselen van het genootschap, dat door Ch. Delécluze, den zendeling van Ledru Rollin, was tot stand gebragt. Carpenza was reeds vroeger veroordeeld wegens deelneming aan geheime genootschappen. Andermaal op 4 Augustus 1855 veroordeeld, werd hy naar Cayenne gezonden, waar hy er in geslaagd is om te ontvlugten.

Zelfs vóór het proces Magen c. s., ontdekte men door toeval op den Noordelyken spoorweg eene helsche machine, volgens hetzelfde stelsel der granaten vervaardigd en welke onder het rytuig, waarin de keizer gezeten was, moest springen. De instructie heeft op eene onwraakbare wyze de medepligtigheid van Déron, van Louis (uit Ryssel), van Vandomme, van de broeders Jacquin (uit Brussel), van D'henins en van Desquiens aan het licht gebragt. De vier eerste werden by verstek ter dood veroordeeld; Déron, het hoofd van dit komplot, nam de wyk naar Londen, waar hy met Ledru Rollin in zulk een gemeenzamen omgang leefde, dat hy een zyner meest vertrouwde aanhangers geworden is.

Den 28 April 1854 lost Pianori, als het ware met het pistool op de borst, twee schoten op den keizer. Hy kwam uit Londen en Mazzini was het die hem het loon zyner misdaad ter hand gesteld had. Maar dit is nog niet alles: de democratische genootschappen dier hoofdstad lieten eene medaille slaan ter herinnering aan de moedige daad van Pianori; den 22 September werd eene vergadering gehouden, waarin zich redenaars deden hooren, die te midden der byvalsbetuigingen der leden, op den aanslag in de Champs-Elysées eene lofrede hielden en den dood van Pianori als dien van een martelaar betreurden.

Een weinig later werden Tibaldi, Grilli en Bortolotti gearresteerd, vóór dat zy hun voornemen ten uitvoer konden brengen; deze ellendelingen waren slechts de slaafsche werktuigen van onverzoenlyke booswichten. De impulsie tot dezen nieuwen aanslag ging

alweer van Londen uit, van den kring dier uitgewekenen, waar de justitie de schuldigen vond, hen brandmerkte, hen veroordeelde zonder hen te kunnen bereiken of treffen.

Eindelyk werpen den 14 January 1858 vier Italianen hunne granaten onder het rytuig des keizers, die als door een wonder gered werd, even als de keizerin. Door die granaten werden 10 personen gedood en 156 gekwetst. De nieuwe moordenaars kwamen uit Londen. Deze verschrikkelyke projectilen, die, terwyl zy haar doel misten, zooveel slagtoffers troffen, en daardoor het moordtooneel tot een volslagen bloedbad maakten, zyn in Engeland vervaardigd. Twee Engelschen, Allsop en Hodge, zyn in dat complot gewikkeld, alsmede een Franschman, Bernard, die naar Londen uitgeweken is.

(Wordt vervolgd.)

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 4 Juny 1858.

NAMENS den Heer Gouverneur wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 12 dezer, als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 19¾ oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
J. H. BEAUJON.

Tweede Oproeping.

Curaçao den 4 Juny 1858.

DE Commissie van indeeling der dienstpligtigen by de stedelyke en landelyke Schuttery op Curaçao, benoemd by beschikking van den HoogEdel Gestrengen Heer Gouverneur dd. 8 Mei No. 217, hare werkzaamheden zullende vervolgen, roept by deze op *al* degenen, die op dit oogenblik in de Schuttery niet opgenomen zyn en vallen onder de bepaling van artikel 7 van het Reglement voor de Schuttery, in werking gebragt by publicatie dd. 28 Maart 1855 (Publicatie-blad No. 4, 1855), om op *Woensdag, den 9 dezer, des voormiddags te elf ure*, te verschynen op het Gouvernements huis binnen het fort Amsterdam, ten einde naar gelang hunner woonplaats by de *Stedelyke* of *Landelyke* Schuttery te worden ingedeeld.

Tevens worden hierby opgeroepen al degenen, die volgens de bepaling van art. 4 § *i* vrygesteld zyn van de Schutterlyke dienst en by de rustende Schuttery zyn ingeschreven, doch thans door verandering van omstandigheden niet meer vallen in de termen van vrystelling, om op den bovengemelden dag voor haar te verschynen, ten einde by de dienstdoende Schuttery te worden ingedeeld.

By die gelegenheid kunnen de genen, die met primo July e. k. den vollen ouderdom van 45 jaren zullen hebben bereikt, en zy, die met ziekte of gebreken behebt zyn, of andere redenen van vrystelling hebben en verlangen mogten hunne belangen voor te dragen, ook verschynen.

Namens de voormelde Commissie,
Het voorzittend Lid,
ABM. DE VEER.

DE ondergeteekende maakt hierby aan belanghebbenden bekend: dat de betalingslysten over de verloopene maand Mei by hem liggen tot het ontvangen der civile tractementen, pensioenen en gratificatien, en de ondergeteekende tot de uitbetaling dier tractementen, enz. ten zynen kantore zal vaceren van af den 8 tot ultimo dezer maand, van des morgens negen tot des namiddags te twee ure, zullende na laatstgemelden datum, de voormelde betalingslysten met de daarop als dan nog onbetaalde bedragen aan de Administratie van Financien worden afgegeven.

Curaçao den 4 Juny 1858.
De Koloniale Ontvanger,
P. I. BEAUJON.

Lyst van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

J. A. van Aalst.	Ic. de Marchena.
Tiarasco Cordero.	Carolina Marten.
E.Negrote di Carmona	Lizon Pardo.
H. Ellis.	Jr. H. K. F. A. van Raders.
D. C. Henriquez.	H. J. van der Sloot.
A. L. Leseur.	José y Fran. Faneyte.
E. H. Lopez.	
B. Marchena.	

Curaçao den 4 Juny 1858.
De Commis, belast met de Post-directie,
P. T. KRAFFT.

Naar Nieuw York.

Het snelzeilende Amerikaansche Barkschip
VENUS,
Kapitein J. R. ATKINSON,
zal op aanstaanden Donderdag, den 10 dezer, naar Nieuw York vertrekken. Voor vracht en passage vervoege men zich by
S. E. L. MADURO.
Curaçao den 4 Juny 1858.

WAARSCHUWING.

EEN ieder wordt hierby gewaarschuwd geen crediet te verleenen aan het scheepsvolk van het Amerikaansche Barkschip VENUS; zullende geene door hen gemaakte schulden betaald worden door den Kapitein of den Consignataris.

Curaçao den 4 Juny 1858.
S. E. L. MADURO.

HIERBY wordt ter kennis van het publiek gebragt dat de Heer A. W. NEUMAN Fz. door my gemagtigd is om gedurende myne afwezigheid van dit eiland, myne zaken waartenemen.

Curaçao den 28 Mei 1858.
J. A. DE HASETH.

DE ondergeteekenden, niet in de mogelykheid geweest zynde van al hunne veelvuldige vrienden en bekenden, in persoon afscheid te komen nemen, zeggen hun by deze een hartelyk vaarwel toe.

Curaçao den 31 Mei 1858.
J. C. SCHERMER.
R. K. Pastoor.
F. E. C. KIECKENS.
R. K. Priester.

KENNISGEVING.

DE ondergeteekende brengt hierby ter algemeene kennisse, dat zy tot hare gevolmagtigden benoemd heeft de Heeren JOSEPH GEORGE OBEDIENTE en FRANCISCUS SCHWIEP, verzoekende tevens aan al degenen, die zaken met haar te verrigten hebben, om zich voortaan met genoemde Heeren te verstaan.

Curaçao den 1 Juny 1858.
DEWEDUWE PAULUS GIRIBALDI.

Publieke Verkooping

OP aanstaanden Maandag, den 7 dezer, aan de Westwerf der Heeren VAN DER MEULEN & Co. van *EENE PARTY GEAVARIEERDE DROOGE GOEDEREN.*

Curaçao den 1 Juny 1858.
JB. ABM. JESURUN.

TE koop tegen zeer billyke pryzen de volgende artikelen: Hollandsche wyn in kisten, fyne wynen van exquis Merk, fransch en Hollandsch Bier, keurige gedroogde groenten, Blikjes met diverse Provisiën, fyne Beschuitjes en koekjes, en meer andere lekkernyën by J. E. van der Meulen.

Zeer schoon grof Zout

MAHONIEHOUT—idem VLAMHOUT—OUDE RUM, VIEUX COGNAC en AZYN by Damejeanen, alsmede SUPRAFYN HOLLANDSCH ZWART LAKEN en HALF LAKEN, te koop by
AUGUST MULLER.

Dienstbeurten by de Spaarbank.

Zaturdag den 5 Juny 1858.
Bestuurder de Heer A. I. K. Meijer.
Commissarissen de Heeren H. Evertsz en P. L. Evertsz.

C. J. & A. W. NEUMAN maken hierby aan het publiek bekend dat zy boeken ter inbinding aannemen. Voor nadere informatien vervoege men zich ter dezer Drukkery.

C. J. & A. W. NEUMAN avisan al público que reciben libros para encuadernar. Se pueden informarse en esta Imprenta.

BEVALLEN op heden, van een Zoon, M. J. MEGGI, Echtgenoot van
J. M. PIETERSZ.
Curaçao den 3 Juny 1858.
Strekkende deze ter kennisgeving aan familie, vrienden en bekenden.

CURAÇAO.

Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

INGEKLAARD.—*Mei.*

28 deen. golet Federico, Brosboll, St. Domingo.
ven. „ Barbolina, Piña, Pto. Cavello.
ned. bark Silania, Gomes, Laguayra.
31 „ „ Minerva, Senior, Aruba.
ven. „ Curaçao, Boom, Bonaire.
dom. golet Merced, Garcia, St. Domingo.
am. schip Venus, Atkinson, New York.

Juny.

1 ven. golet Antonia, Dominguez, La Vela.
2 „ „ Amable Maria, Hernandez, St. Domingo.
ned. „ Anita, Curiel, Maracaibo.
„ schip Felicitas, Wildeboer, Amsterdam.
3 „ bark Anna Antonia, Thompson, Bonaire.
4 „ „ Elvira, De Gorter, Bonaire.
ven. golet Emilia, De Gorter, Bonaire.

UITGEKLAARD.—*Mei.*

28 ven. golet Carolina, Prieti.
„ „ Margarita, Antolin.
ned. „ Genl. Castro, Liar.
ven. „ Paquete de Tucacas, Rotjes.
29 ned. brik Zeester, Zoetelief.
„ golet Anita, Dewindt.
„ bark Jane, Booi.
ven. golet Barbolina, Piña.
ned. boot Mary, Hart.
31 „ golet Los Amigos, Meerens.
„ bark Silania, Gomes.
„ golet Transit, de Haseth.

Juny.

1 ned. bark Minerva, Senior.
3 ven. gol. Antonia, Dominguez.
ned. „ St. Domingo, Evertsz.
4 am. schip Eagle, Baker.

DRUKFEIL. In art. 4 der NOTIFICATIE *houdende provisionele maatregelen op het bouwen van nieuwe huizen, enz.*, staat op den 4den regel "*voorlyn*" het moet zyn "*rooilyn.*"

VERTROKKEN: Verleden Maandag, den 31 Mei, de Nederlandsche brik ZEESTER, kapitein ZOETELIEF, naar Amsterdam, en als passagiers met dezelve de Heeren J. C. SCHERMER, F. E. C. KIECKENS en J. C. GAST R. K. Geestelyken, de Heeren J. A. DE HASETH en G. R. PALM en Mejufvrouw A. H. DE GRAAFF.

AANGEKOMEN: Dingsdag, den 1 dezer, het Nederlandsche Schoenerschip FELICITAS, kapitein WILDEBOER, van Amsterdam.

Met de aankomst verleden Maandag, van Nieuw York, van het Amerikaansche barkschip VENUS, kapitein J. R. ATKINSON, hebben wy Nieuw Yorksche Couranten tot de dagteekening van den 16 Mei jl. ontvangen.

De staatkundige berigten in deze Couranten zyn van zeer weinig belang.

De *New York Herald* vermeldt de ontvangst van eene depeche van Fort Leavenworth, bevattende dat een expres, die den 10 Mei van Camp Scott was vertrokken den 13 de tyding had medegebragt, dat de Mormonen de Salt Lake City verlaten hadden met bestemming naar de White River Mountains, en dat Gouverneur Cumming naar de City was gegaan op uitnoodiging van de inwoners.

Hiermede is de oorlog tegen de Mormonen zonder de minste bloedvergieting ten einde geloopen. De hoofdaanvoerders van de Mormonen, Brigham Young en eenige anderen, hebben het hazenpad gekozen en de wyk in de gebergten genomen, de groote menigte Mormonen, mannen en vrouwen, achterlatende om de autoriteiten der Vereenigde Staten interoepen, ten einde eene nieuwe orde van zaken daartestellen.

De wetgevende kamer van San Francisco heeft, naar men berigt, eenige belangryke wetten in de maand April jl. aangenomen, onder anderen een verbiedende de inmigratie van Afrikanen, en een andere, waarby die van het Aziatische volkras groote bezwaren in den weg gelegd worden.

VENEZUELA. Uit de *Diario de Avisos* van den 22 Mei jl. verneemt men, dat Generaal Carlos Soublette, vergezeld van zyne familie en den Heer Lorenzo Mendoza, den 20 te La Guayra en den 21 te Caracas, van Nieuw Grenada is aangekomen.

Uit dezelfde Courant blykt dat de zaakgelastigden van Groot Brittannien en Frankryk, de Heeren Bingham en Levraud, hunne diplomatieke betrekkingen met de regering van Venezuela geschorst hebben, tengevolge der weigering van deze om de in de overeenkomst van den 26 Maart dj. gedane belofte, betreffende de invryheidstelling van Generaal Monagas, te vervullen.

Het blykt ook dat zy de regering gedreigd hebben met eene blokkade van La Guayra, door een Fransch-Engelsch eskader, wanneer aan hunne vordering binnen den verleenden tyd niet voldaan wierd. De regering bleef by hare weigering volharden, en er is geen gevolg aan die bedreiging gegeven.—Naar wy vernemen is het Fransche eskader van La Guayra vertrokken; er bleven aldaar een Fransch oorlogsstoomschip en de Engelsche korvet de *Tartar*.

— Door een correspondent uit Massooree wordt aan de *Hurkaru* het volgende staaltje van de bygeloovigheid der inlanders in die streken medegedeeld. Deze verbeelden zich namelyk, dat de oorzaak van den opstand moet gezocht worden in de ontdekking van den Deodauagh door de kolonel Waugh.— "De inboorlingen in deze streken," zoo schryft de bedoelde correspondent, "houden het er voor, dat de goden uiterst vertoornd zyn, dat een sterveling, met een hoogtemeter en een ketring, de hoogte heeft willen te weten komen van een berg, waarvan de spitsen, van de schepping der wereld af, tot nu toe in eenige sneeuw bedolven, slechts zigtbaar zyn geweest voor de gewyde oogen van een Brahmien; en dat de goden, om de vermetelheid van dezen berg naar een blanke of *Feringhee* te noemen, de straf over ons beschikt hebben, die zich reeds op de gevoeligste wyze heeft geopenbaard."

— Als een bewys van den spoed, waarmede tegenwoordig de berigten worden overgebragt, kan dienen, dat men te Londen in vyf-en-twintig dagen tyds kennis krygt van het nieuws in Indie. De wyze, waarop deze berigten, die een afstand van 5,000 mylen afleggen, overgebragt worden, is als volgt:— De stoomboot heeft, om van Calcutta te Suez aan te komen, vier-en-twintig dagen noodig. Zoodra dit vaartuig te Suez aankomt, verzendt de Engelsche consul, door den electrischen telegraaf, den korten inhoud van de aangebragte tydingen naar Alexandrië. Van daar worden zy langs een onderzeeschen draad naar Malta bezorgd; van Malta naar het eiland Sardinie, en van Sardinie naar Algiers op gelyke wyze. Van Algiers worden de berigten door middel van een vierde onderzeesche lyn naar Marseille overgeseind; van Marseille naar Calais gaan zy over den draad, die langs de fransche spoorwegen loopt; van Calais naar Dover wordt tot de overbrenging een vyfde onderzeesche draad gebezigd, en eindelyk de electrische telegraaf van Dover naar Londen. En toch worden er tot de verzending van berigten van Suez naar Londen op deze vry omslagtige wyze niet meer dan ruim 21 uren vereischt.

— In het *Journal du Havre* wordt melding gemaakt van een verschynsel, dat tot nogtoe onbekend was in de geschiedenis van de wetenschap en van de zeevaart. De Terresstraat, tusschen Nieuw-Holland en Nieuw-Guinea gelegen, is te allen tyde moeijelyk te doorvaren geweest; maar toch, met behulp van goede kaarten kon dit nog altyd door de grootste schepen zelfs geschieden. In den laatsten tyd nu hebben opmetingen, op last van de Engelsche Admiraliteit gedaan, aan het licht gebragt, dat de doortogt belemmerd wordt door sterk aangroeijende polypen, zoodat voortaan de vaart door die straat onmogelyk is voor schepen, van groote afmeting en diepgang. De kalkaarde polypen in deze zee groeijen zoo snel, dat, wanneer zy zich volgens dezelfde wet blyven ontwikkelen, binnen een twintigtal jaren de Straat van Torres in de geheele breedte zal kunnen zyn afgesloten. Zy is 100 Nederlandsche mylen lang, de breedte is zeer verschillend, en bedraagt op sommige plaatsen niet meer dan 3 mylen. In 1606, toen deze zeeëngte ontdekt werd, waren er slechts 25 eilandjes in: tegenwoordig telt men er meer dan 150, zonder nog diegene mede te rekenen, welke door de jongst ondernomen werkzaamheden zyn bekend geworden.

— De *Ost-Deutsche-Post* meldt dat de heer Boutenieff in onderscheiden conferentiën, welke door de ministers van de Porte, en de vertegenwoordigers van Oostenryk, Frankryk, Pruissen en de Vereenigde Staten werden bygewoond, de verklaring heeft afgelegd, dat het Russisch gouvernement de souvereiniteits-regten van den Sultan op het eiland Perim erkende, en dat het de aanspraken van Engeland op dat eiland niet kan toegeven.— Hy grondt zich hierop, dat de inbezitneming van Perim door Engeland in 1799 nietig gemaakt was door het of- en defensief verdrag, tusschen de Porte, Rusland en Engeland gesloten, tydens de Fransche expeditie naar Egypte, waardoor de Engelsche bezittingen in Indie bedreigd werden, en dat Engeland, volgens de bepalingen van dit verdrag, het eiland aan Turkye had behooren weder te geven. De inbezitneming van 1799 was dus slechts voorloopig en gaf geen aanspraak op eigendomsregten.

— De opperhoofden der volksstammen in Gelukkig-Arabië hebben eene menigte proklamatien uitgevaardigd en adressen ingediend, strekkende om op de ontruiming van het eiland Perim door de Engelschen aan te dringen, daar genoemde bevolkingen beducht zyn, dat de ongeloovige (de Engelsche) het vaste plan hebben om hun geheele land ten onder te brengen en zich van de bloeijende haven Gedda meester te maken. De Arabieren, die trotsch op hunne nationaliteit zyn, hebben zich van top tot teen gewapend en bereiden zich voor om de indringers te bevechten. Tusschen verscheidene opperhoofden is een verbond gesloten om het bedreigde vaderland tegen den vreemdeling te verdedigen. Hunne geestdrift had hen byna tot onoverlegde en gevaarlyke vraagstukken vervoerd, daar zy reeds beraamd hadden om de Engelschen te overvallen en van het eiland weg te jagen. Met de grootste inspanning en onder bedreigingen is het den gouverneur-generaal Suliman Achmet pacha slechts mogen gelukken de opgewonden Arabieren te doen terugtrekken.

— Als een bewys van hoe grooten invloed algemeene gezondheidsmaatregelen op den duur van het menschelyk leven zyn, wordt door den hoogleeraar Buchanan eene statistiek medegedeeld, welke als hoogst belangryk kan worden beschouwd.

In de laatste helft der 15e. eeuw stierf de helft der menschen beneden de 5 jaren, en de middelbare leeftyd der geheele bevolking was slechts 18 jaar. In de 17e. eeuw stierf de helft vóór dat het 12e. levensjaar bereikt was. In de eerste helft der 18e. eeuw bereikte de helft der bevolking 27 jaar, en in de tweede helft 34 jaar. De middelbare leeftyd is thans reeds tot 35 jaar gestegen, terwyl die verhouding op den duur nog gunstiger wordt, vooral in de groote steden.— Opmerkelyk is dit vooral te Londen en in lateren tyd ook te Parys. De vele millioenen, uitgegeven tot verbetering van straten, grachten en woningen, blyken de heilzaamste vruchten te dragen.

— Er zyn thans drie verschillende natien, die elk beweren, dat de uitvinder van de stoomschroef uit haar is voortgesproten. De Franschen hebben een standbeeld opgerigt ter eere van Sauvage, dien zy den uitvinder van het schroefstelsel noemen. De Engelschen hebben gelyke eer bewezen aan hunnen landgenoot Muth, die volgens hen de uitvinder er van is. Thans worden te Triëst de noodige toebereidselen gemaakt om aan den Behemer Ressel om diezelfde oorzaak, een waardig gedenkteeken te doen verryzen.

— Te Hempnall, in Norfolk, overleed den 25 Maart zekere Heer John Holmes, in den ouderdom van ruim 100 jaren, die een zoon, Thomas Holmes, oud 81 jaren en een kleinzoon van 60 jaren nalaat. Deze laatstgenoemde is zelf reeds overgrootvader, zoodat zich hier het opmerkelyk geval voordoet, dat een man zyne eigene nakomelingschap in het zesde geslacht aanschouwd en het beleefd heeft, dat zyn achter-kleinzoon zelf grootvader is.

— Er is sprake van dat de beruchte Barnum in 1859 te Washington eene groote tentoonstelling van vrouwen zal houden! De schoone dames zullen alleen bezigtigd mogen worden, maar men mag, als in kunstverzamelingen, de voorwerpen niet aanraken!

KOLONIALE SECRETARY.

Aanzoek voor Manumissie

DERDE AFKONDIGING.

1858.

No. 29. Mei 17. van het slavenkind *Adolf*, oud 12 dagen, zoon van *Jeanette*, toebehoorende aan *Eliao Penso*.

„ 30. „ 19. van den slaaf *Joseph Agapitus*, oud 18 jaren, zoon van *Martina*, toebehoorende aan *Elisabeth Neuman*.

TWEEDE AFKONDIGING.

1858.

No. 31. Mei 24. van de slaven *Albert*, oud 11 maanden, zoon van *Florencia H. Janga*, en *Maria*, oud 29 jaren, dochter van *Regina P. Janga*, toebehoorende aan het Bestuur dezer kolonie.

De Koloniale Secretaris,
J. H. BEAUJON.

BEKENDMAKING.

De practische schietoefening voor de Infanterie voortaan op het terrein ten Oosten van het Militaire Hospitaal te Mundonovo zullende plaats hebben, maakt de Procureur des Konings het algemeen bekend, dat zoo dikwerf deze oefening plaats vindt van den vlaggenstok op het fort Rif eene roode vlag en van dien by het Militaire Hospitaal eene gele waaijen zal ter waarschuwing om het Rifwater van af het gasthuis tot aan de Zoutpannen bezuiden Plantersrust gedurende dien tyd niet te bevaren.

Curaçao den 21 Mei 1858.
De Procureur des Konings,
DE ROUVILLE.

HERINNERING.

Dewyl het meermalen gebeurt dat op de Postery alhier ter verzending naar Suriname via St. Thomas, brieven bezorgd worden, zonder dat daarby de verpligte vooruit betaling van 20 centen per brief geschiedt, zoo worden belanghebbenden herinnerd dat, brieven die over St. Thomas naar Suriname of andere Nederlandsche plaatsen in de West-Indieën met de Engelsche inter-koloniale stoompakketten vervorderd moeten worden, by gebreke der bedoelde vooruitbetaling van 20 centen, op het Post kantoor te St. Thomas blyven liggen.

Curaçao den 28 Mei 1858.
De Commis, belast met de Post-directie,
P. T. KRAFFT.

WAARSCHUWING.

De ondergeteekende waarschuwt hierby *andermaal* een ieder om aan niemand hoegenaamd eenig crediet op zynen naam te verleenen, zonder een schriftelyk bewys door hem, zyne echtgenoot of zyne twee oudste zonen onderteekend; zullende geene rekeningen door hem betaald worden, welke niet van dusdanig bewys zyn voorzien.

Curaçao den 21 Mei 1858.
J. SCHOTBORGH Mz.

KENNISGEVING.

De ondergeteekende brengt hierby ter kennis van de genen, die het moge aangaan, dat gedurende zyne afwezigheid van dit eiland, de Heer M. B. GORSIRA gemagtigd is om zyne zaken waartenemen.

Curaçao den 21 Mei 1858.
LEWIS HORAN.

Publieke Verkooping

Op Maandag, den 7 Juny, des morgens te 10 ure voor het Weeskamers gebouw, van het HUIS, gelegen aan de Overzyde dezer haven, Wyk 2 No. 126, aankomende den Heer R. F. VEGT Hz.

Curaçao den 21 Mei 1858.

Uit de hand te koop

TWEE HUIZEN, gelegen aan de Overzyde dezer haven in de 1ste Wyk Nos. 40 en 59. Te bevragen by
A. J. NINABER.

Curaçao den 21 Mei 1858.

TE KOOP
BY
D. A. JESURUN,
HOLLOWAY'S
PILLEN EN ZALF.

Holloway's Zalf en Pillen. Onzuiverheden van het bloed hebben zich vaak in walgelyke huiduitslagen, zweeren, gezwellen, klierachtige zeeren, puisten en andere uitwendige aandoeningen, opgelost. Voor al deze ellendige en gevaarlyke ziekten, is Holloway's Zalf eene wezenlyke heelende balsem. Het maakt de ziekte-verwekkende stoffen of oorzaken der ziekte in de uitwendige afscheidingen onzydig en het verdryft de ontsteking. De natuur doet het overige. Elk menschelyk wezen, dat de kracht der Zalf heeft beproefd, heeft er dezelfde ondervinding van. Het heeft nimmer gefaald.— Wanneer de inwendige organen alleen zyn aangedaan, zoo als in leverziekte, slechte spysvertering en ongeregeldheden der ingewanden, brengen eenige dosis der Pillen eene zekere en duurzame verligting aan.

De PILLEN worden verkocht in doosjes van 4 dozyn a *f* 1.—; van 12 dozyn a *f* 3.—; van 24 dozyn a *f* 4 50; van 64 dozyn a *f* 9.—; van 132 dozyn a *f* 18.—; van 208 dozyn a *f* 27.—

De ZALF wordt verkocht in potjes van 1 once a *f* 1.—; van 3 oncen a *f* 3.—; van 6 oncen a *f* 4 50; van 16 oncen a *f* 10.—; van 33 oncen a *f* 18.—; van 52 oncen a *f* 27.—

TE KOOP
by Danl. C. Henriquez & Son,
HOOI.

Curaçao den 28 Mei 1858.

Gedrukt ter Drukkery van
A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz